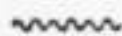

Ἦ πλώσκ' ἄς γυρνᾶ! Εἰς τὸν γείτονα δότε.
 Ἀστράπτουν οἱ λόφοι καὶ σείετ' ἡ γῆ.
 Ὡς ἄγραν ἡμᾶς κυνηγοῦν στρατιῶται.
 Ὁ πόλεμος ἦλθε καὶ ἦλθ' ἡ σφαγή.
 Κ' ἂν ἔλθῃ τὸ βόλι,
 κ' ἂν πέσωμεν ὅλοι,
 κ' ἂν ἔσχατον πίνωμ' αὐτὸ τὸ κρασί,
 κἀνεῖς δὲν θὰ κλαύσῃ,
 κ' ἡ γῆ δὲν θὰ παύσῃ
 νὰ ἔχῃ τυράννους καὶ νὰ τοὺς μισῇ.

Η ΣΑΛΠΙΓΞ

Σκοπός: Wohl! auf Cammaraden, B, ἀρ. 4

Ἦ σάλπιγξ μᾶς κράζ'· εἶναι, φίλοι, καιρός.
 Ἰδέτ' αἰ σημαῖαι πῶς πνέουν.
 Τριγύρω μας στίλβει χαλκὸς φλογερὸς,
 καὶ θάρρος τὰ στήθη μας καίουν.
 Ἐμπρὸς ὁ νέος, ἔμπρὸς ζητεῖ,
 τὴν ὁρμὴν πλήν ἡ τάξις δεσμίαν κρατεῖ. } Δίς.

Ταχθῆτε εἰς στοίχους. Μὲ πόδα ταχὺν
 μετρεῖτε τὸ εὐτακτον βῆμα.
 Ἐμπρὸς, εἰς τὴν μάχην μ' ἀνδρείαν ψυχὴν
 προσμέν' ἡ πατρίς μας τὸ θῦμα.
 Καὶ ἂν πρέπ' εἰς δεσμὰ καθεῖς μας νὰ ζῇ,
 ἄς σπεύσωμεν ὅλ' εἰς τὸν ἄδην μαζῇ. } Δίς.

Βραχὺς εἶν' ὁ βίος κ' ἡ δόξα μακρά,
κ' ἡ μοῖρα τοῦ τάφου βεβαία.

Τὰ δάκρυα εἶναι τῶν δούλων πικρά,
κ' ἡ δάφνη τῆς νίκης ωραία.

Ἐμπρός, ἀτρόμητος ἔμπρός.

Ἦ ἔνδοξος ζῶ, ἢ πίπτω λαμπρός.

} Δίς.

—

Ἡ τύχη γυρίζει εἰς ταχὺν τροχόν,
χαρίζει καὶ πάλιν ἀρπάζει.

Ἄν σήμερον ζῶ ἐντρυφῶν κ' εὐτυχῶν,
ὁ ἄνεμος ἔξαφν' ἀλλάζει.

Τὸν θάνατον πλὴν ἐὰν δέν ψηφᾷς,
μὴ φοβοῦ τοῦ ἀστάτου καιροῦ τὰς στροφάς. } Δίς.

—

Τὸ ξίφος ἐχθρῶν νὰ θερίζῃ σωροὺς,
ὥς ῥύαξ νὰ τρέχῃ τὸ αἷμα,
καπνοὺς νὰ ξερνᾷ ὁ χαλκὸς φλογεροὺς,
τοῦ νέου ν' ἀνάπτῃ τὸ βλέμμα,

φωναὶ καὶ πληγαὶ καὶ βρονταὶ καὶ βοή,
πατριῶται ἰδοὺ ἡ λαμπρὰ ζωή. } Δίς.

—

Μὴ φοβῆσθε τὸν κρότον τῆς μάχης κἀνεῖς.

Τοῦ γενναίου, ἢ τόλμ' εἶναι θώραξ.

Ἴσως κείμεθ' ἀπόψε νεκροὶ καὶ πρηνεῖς,
καὶ τὰ σπλάγχνα μας τρώγῃ ὁ κόραξ.

Πλὴν ἀκόμη αὐτὴν μας τὴν χεῖρα νεκρὰν
ὁ ἐχθρὸς ὅταν βλέπῃ, θὰ φεύγῃ μακράν. } Δίς.

—

Προσοχὴ πλὴν, ἢ σάλπιγξ καὶ πάλιν ἡχεῖ.

Ἀσπασθῆτε τὴν κόρην ποῦ κλαίει.

Τοὺς χρυσοῦς της δεσμοῦς ἄς συντρίψ' ἡ ψυχὴ.

Κυματοῦν αἶ σημαῖαι, γενναῖοι!

Τώρα ἔσχατον δότε γλυκὺν ἀσπασμόν. } Δίς.
Ἡ πατρίς σᾶς ζητεῖ τὸν δεινὸν χωρισμόν. }

—

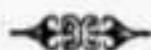
Οἱ λόχοι προβαίνουν, ἡ μάχη βροντᾷ,

ἡ σφαῖρα εἰς φλόγας σφυρίζει.

Ἡ νίκη ἐμπρός μας, τὴν βλέπω, πετᾷ,

κ' ἡ φήμη τὰ σύννεφα σχίζει.

Ἐμπρός! καὶ ἂν ὅλοι σφαγῶμεν μαζῇ, } Δίς.
ὅστις πέσῃ λαμπρῶς μετὰ θάνατον ζῇ. }

ΕΜΒΑΤΗΡΙΟΣ

Μελωδ. Τοῦ βουνοῦ τὰ παλληκάρια

~~~~~

I

Κεραυνοὶ ἀστραπηφόροι,

ἄνδρες ἄτρομ' εἰς τὰ ὄρη

ζητοῦν νίκην, ζητοῦν μάχην,

καὶ εἰς ῥάχιν ἀπὸ ῥάχιν

πλανοῦν φόνον καὶ φθοράν.

Κρατοῦν δίστομον ῥομφαίαν

εἰς τὴν μίαν, κοπτεράν,

κ' εἰς τὴν ἄλλην, τὴν σημαίαν

τοῦ Σταυροῦ τὴν ἱεράν.

—

